

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer«

KOM(2004) 699 endelig — 2004/0242 (CNS)

(2005/C 221/15)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 10. november 2004 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Eksterne Forbindelser, som udpegede **Antonio Pezzini** til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 12. januar 2005.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 414. plenarforsamling den 9.-10. februar 2005, mødet den 9. februar, følgende udtalelse med 132 stemmer for, 1 imod og 3 hverken for eller imod:

1. Indledning

1.1 Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 af 10. december 2001⁽¹⁾ om anvendelse af et flerårigt arrangement med generelle toldpræferencer (GSP) udløber den 31. december 2005. I juli 2004 vedtog Kommissionen retningslinjer⁽²⁾ for GSP's rolle i det kommende tiår fra 1. januar 2006 til 31. december 2015, og den har nu offentliggjort sine forslag⁽³⁾ til gennemførelsesforordningen.

1.1.1 De tidligere retningslinjer⁽⁴⁾ for 1994-2005 og deres gennemførelsesbestemmelser affødte en række større ændringer i 1994 såsom modulering af todsatserne efter varernes følsomhed, graduering og særlige ansporende arrangementer. I 2001 blev der indført en særlig ordning for de mindst udviklede lande, »Alt undtagen våben« (EBA), på ubestemt tid. Det har vist sig, at nogle af disse foranstaltninger fungerer godt i praksis og bør videreføres, mens andre kræver tilpasning på baggrund af de indhøstede erfaringer.

1.1.2 Siden 1971 har Fællesskabet indrømmet udviklingslande handelspræferencer inden for rammerne af GSP. Handelspolitikken spiller en afgørende rolle for EU's forbindelser med resten af verden. GSP-arrangementet er en del af denne politik og skal ligge på linje med og konsolidere udviklingspolitikens mål. Det bør derfor opfylde WTO's krav og navnlig GATT's bemyndigelsesbestemmelse fra 1979 samt være foreneligt med Doha-udviklingsdagsordenen. Det er helt centralt, at udviklingslandene hjælpes til at drage fordel af globaliseringen, navnlig ved at sammenkæde handel og bæredygtig udvikling. Bæredygtig udvikling anses i den sammenhæng for at omfatte en lang række aspekter som f.eks. overholdelse af de grundlæggende menneske- og arbejdstagerrettigheder, god regeringsførelse og miljøbeskyttelse. Derudover er narkotikabekæmpelse et fælles ansvar for alle lande.

1.2 Kommissionen har foretaget en bred høring om sine retningslinjer for det næste tiår siden den første offentliggørelse af disse. Konsekvensanalyserne er dog blevet udarbejdet internt som følge af de påkrævede særlige statistikoplysninger. Så snart forordningen er trådt i kraft, vil Kommissionen vurdere konsekvenserne heraf på regionerne i EU's yderste periferi.

1.3 Det forventes ikke, at de ændringer, der anføres i forslaget til udtalelse, vil få en væsentlig indvirkning på det årlige tab af toldindtægter sammenlignet med den nuværende situation.

2. Kommissionens forslag

2.1 Forslagene indebærer en forenkling af det nuværende system ved at reducere antallet af ordninger fra fem til tre. Dette er muligt ved at indføre en samlet ansporende ordning i stedet for de tre nuværende særlige ordninger til beskyttelse af arbejdstageres rettigheder og miljøet samt bekæmpelse af fremstilling af og handel med narkotika. Det foreslåede arrangement består således af:

- en generel ordning
- en særlig ansporende ordning for bæredygtig udvikling samt
- en særlig ordning for de mindst udviklede lande (EBA).

2.2 Der vil kunne opnås yderligere forenkling ved, at man fra listen over begunstigede lande fjerner de lande, der på nuværende tidspunkt har præferentiel adgang til Fællesskabets marked som følge af en bilateral, regional eller anden form for frihandelsaftale. Fællesskabet vil sikre, at intet land lider noget tab som følge af denne foranstaltning ved at indarbejde GSP-fordelene for de varer, der tidligere var GSP-berettigede, i den pågældende frihandelsaftale.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 31.12.2001.

⁽²⁾ KOM(2004) 461 endelig.

⁽³⁾ KOM(2004) 699 endelig.

⁽⁴⁾ KOM(1994) 212 endelig.

2.3 Præferencerne vil fortsat være differentierede efter varenes følsomhed. Toldsatserne i den fælles toldtarif for ikke-følsomme varer suspenderes fortsat fuldstændigt med undtagelse af landbrugskomponenter. Den nuværende nedsættelse af satsen med 3,5 procentpoint for følsomme varer vil blive fastholdt.

2.4 Den generelle ordning vil være tilgængelig for alle lande undtagen dem, som Verdensbanken i tre på hinanden følgende år har klassificeret som højindkomstlande, og hvor de fem største afsnit af eksporten til Fællesskabet under GSP udgjorde mindre end 75 % af det pågældende lands samlede eksport til Fællesskabet under GSP. Sådanne lande, der på nuværende tidspunkt er omfattet af GSP-ordningen, vil blive udelukket fra arrangementet, så snart den foreslåede forordning træder i kraft. Begunstigede lande, der også nyder godt af en handelsaftale med Fællesskabet omfattende mindst alle de præferencer, som det pågældende land får under det nuværende arrangement, vil ligeledes blive fjernet fra listen over berettigede lande.

2.5 Den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling er rettet mod de udviklingslande, der har størst behov herfor. De supplerende præferencer vil blive indrømmet umiddelbart (forudsat at der indgives en ansøgning herom) til udviklingslande, der har ratificeret og effektivt gennemført de 16 grundlæggende konventioner om menneske- og arbejdstagerrettigheder i **bilag 1** og mindst 7 af de konventioner, der vedrører god regeringsførelse og miljøbeskyttelse i **bilag 2**. Samtidig vil det blive krævet af de begunstigede lande, at de forpligter sig til at ratificere og effektivt gennemføre de internationale konventioner, som de endnu ikke har ratificeret. Der vil blive fastsat en frist (den 31. december 2008) for færdiggørelsen af denne proces.

2.5.1 De pågældende konventioner indeholder mekanismer, som de relevante internationale organisationer kan benytte til at foretage en regelmæssig og kontrolleret evaluering af, hvor effektivt de er blevet gennemført. Kommissionen vil tage hensyn til disse evalueringer, når den beslutter, hvilke af ansøgerlandene der skal kunne gøre brug af den ansporende ordning. Ud fra de ansøgninger, der foreligger fra udviklingslandene, vil Kommissionen senere opstille en liste over dem, der begunstiges af ordningen.

2.5.2 Ansøgningerne fra de lande, der ønsker at være omfattet af den ansporende ordning, skal indgives senest tre måneder efter datoen for offentliggørelse af forordningen.

2.5.3 Det er endvidere en betingelse, at ansøgerlandene er sårbare lande. Et sårbart land defineres i den forbindelse som et land, der ikke er klassificeret af Verdensbanken som et højindkomstland, eller hvis eksport til Fællesskabet under GSP udgør mindre end 1 % af Fællesskabets samlede import under GSP.

2.6 For at afbøde følgevirkningerne for lande, der fjernes fra FN's liste over mindst udviklede lande, indeholder forslagene foranstaltninger i form af en overgangsperiode, der muliggør en gradvis tilbagetrækning af det pågældende land fra den særlige GSP-ordning, »Alt undtagen våben«. I dag mister det pågældende land automatisk alle fordelene ved den GSP-ordning, som det nød godt af som mindst udviklet land. Med den nye mekanisme kan denne proces strække sig over en overgangsperiode.

2.7 Gradueringsmekanismen er blevet bibeholdt, dog med ændringer, som skal gøre den mere effektiv i praksis. Som på nuværende tidspunkt skal gradueringen anvendes på varegrupper fra lande, der er konkurrencedygtige på Fællesskabets marked og ikke længere har behov for GSP-ordningen til at fremme deres eksport. Men i stedet for de nuværende kriterier (andelen af den præferentielle import, udviklingsindeks og eksportspecialiseringsindeks) vil der blive fastsat et enkelt og letforståeligt kriterium: markedsandelen i Fællesskabet udtrykt i andelen af den præferentielle import. Varegrupperne defineres med henvisning til »afsnit« i den kombinerede nomenklatur. Der vil kun ske graduering for de lande, der er konkurrencedygtige for alle varer i et afsnit, og derfor vil små begunstigede lande ikke blive gradueret, når der kun er få konkurrencedygtige varer i et afsnit.

2.7.1 Graduering vil ske for ethvert begunstiget land i henhold til de varer, der hører under et afsnit, når Fællesskabets gennemsnitlige import fra dette land af varer fra det pågældende afsnit overstiger 15 % af Fællesskabets import af samme varer fra alle lande over tre på hinanden følgende år. For visse tekstilvarer vil tærskelværdien blive reduceret til 12,5 %.

2.8 Når satsen for en *værditold*, der er nedsat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, er 1 % eller derunder, suspenderes denne told fuldstændigt. Når satsen for en specifik told er på 2 euro eller derunder for hvert beregnede beløb, suspenderes denne told fuldstændigt.

2.9 Forslagene indeholder bestemmelser om en midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer for alle eller bestemte varer fra lande i visse specificerede tilfælde. Disse bestemmelser afviger dog ikke væsentligt fra *status quo*. Kommissionen har gjort det klart, at bestemmelserne kun vil blive benyttet undtagelsesvist.

2.9.1 Såfremt en vare med oprindelse i et begunstiget land indføres på vilkår, der forvolder eller truer med at forvolde alvorlige vanskeligheder for EF-producenter af lignende eller direkte konkurrerende varer, kan toldsatserne i den fælles toldtarif efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ til enhver tid genindføres for den pågældende vare.

2.10 Ved gennemførelsen af denne forordning bistår Kommissionen af et udvalg for generelle præferencer, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget modtager rapporter fra Kommissionen om ordningens funktion og undersøger alle spørgsmål i forbindelse hermed. Udvalget skal navnlig deltage i behandlingen af spørgsmål som f.eks. ansøgerlandes berettigelse til adgang til den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling, midlertidig tilbagevækning af toldpræferencer, genindførelse af todsatserne i den fælles toldtarif, såfremt en EF-producent er i vanskeligheder, og fastsættelsen af overgangsperioder for tab af EBA-fordele for lande, der er blevet fjernet fra FN's liste over mindst udviklede lande.

3. Generelle bemærkninger

3.1 GSP er et vigtigt element i EU's eksterne handelspolitik, der har vidtrækkende konsekvenser for udviklingslandene, EU-budgettet, forholdet mellem EU og dets handelspartnere i organisationer som WTO samt den europæiske industri, i særdeleshed fremstillingsindustrien. GSP er et af de få områder, der forvaltes på EU-niveau på en føderal snarere end ikke-føderal måde, og Kommissionen har enekompetence på dette område. Globaliseringen har øget betydningen af GSP, og EU har benyttet sig af denne ordning til at hjælpe udviklingslandene med at drage fordel af globaliseringsprocessen. Samtidig hermed har GSP gjort det muligt for EU at fremme bæredygtig udvikling ved at indrømme de lande, der overholder principperne om grundlæggende menneskerettigheder, præferenceadgang til det europæiske marked.

3.2 Efter Kommissionens offentliggørelse af de retningslinjer⁽⁵⁾, der danner grundlag for nærværende forslag, afgav EØSU en detaljeret udtalelse⁽⁶⁾ om de rejste spørgsmål. I udtalelsen fastslog EØSU, at en forenkling af ordningen skal være en primær målsætning, og det bifalder derfor de i Kommissionens forslag anførte foranstaltninger, som tager sigte på at forenkle strukturen. Udvalget mener især, at redueringen af antallet af ordninger fra fem til tre i høj grad vil fremme opnåelsen af dette mål.

3.3 EØSU opfordrede ligeledes til, at antallet af begunstigede lande reduceres⁽⁷⁾, og foreslog bl.a., at man udelukker de lande, som på nuværende tidspunkt har præferenceadgang til Fællesskabets marked i henhold til en frihandelsaftale. Det skal dog sikres, at disse lande inden for rammerne af den pågældende bilaterale aftale beholder de samme præferencer som under den nuværende GSP-ordning. Udvalget glæder sig over at kunne konstatere, at denne anbefaling er blevet vedtaget.

3.4 EØSU gav udtryk for bekymring⁽⁷⁾ over, at størstedelen af Fællesskabets støtte gik til de mest udviklede af de begunstigede lande og ikke til dem, der havde det største behov. Det er meget tilfreds med, at Kommissionen har taget dette spørgsmål op, men er i tvivl om, hvorvidt forslaget er vidtrækkende nok.

3.5 EØSU anbefalede⁽⁷⁾, at gradueringsmekanismen fastholdes, men at den forenkles og gøres mere gennemsigtig. Det støtter Kommissionens forslag på dette område og mener, at de vil afføde væsentlige forbedringer i begge henseender. Navnlig indførelsen af et enkelt og klart kriterium i stedet for de nuværende mange kriterier vil bidrage til såvel processens forenkling som gennemsigtighed.

3.6 EØSU opfordrede⁽⁷⁾ til, at man griber anledningen til at harmonisere, sammenfatte og strømline alle regler og procedurer i GSP-ordningen, og mener, at man med nærværende forslag når langt i virkeliggørelsen af dette mål.

3.7 EØSU tilskyndede⁽⁷⁾ Kommissionen til at offentliggøre en detaljeret konsekvensanalyse i forlængelse af sine forslag. Udvalget beklager, at dette ikke er blevet gjort og påpeger, at det vil være meningsløst at foretage en analyse af virkningerne i EU's randområder efter offentliggørelsen, medmindre analysen tager sigte på at ændre ordningen i lyset af resultaterne af denne vurdering, hvilket dog ikke imødekommer kravet om, at forordningerne skal være langsigtede. Usikkerhed har en negativ indvirkning på GSP-ordningens tilfredsstillende funktion.

3.8 EØSU bifalder, at overholdelse af menneske- og arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse, god regeringsførelse og bekæmpelse af narkotikaproduktion og -handel indarbejdes i definitionen af »bæredygtig udvikling«.

3.9 EØSU påpegede⁽⁷⁾, at de eksisterende særlige ansporende ordninger har vist sig fuldstændigt utilstrækkelige til at nå deres mål. Kun to lande har kvalificeret sig til den særlige ansporende ordning til beskyttelse af arbejdstagerrettigheder, mens 12 lande har været omfattet af den særlige ordning til bekæmpelse af narkotikaproduktion og -handel uden dog at kunne påvise nogen mærkbare indvirkninger på forekomsten af disse aktiviteter.

3.9.1 EØSU mener, at de nye forslag ganske vist vil afføde en kærkommen forenkling af processen, men at de næppe vil være mere effektive. Ansporingen er ikke blevet øget, og der er ingen grund til at tro, at de nye ordninger vil tilskynde de begunstigede lande til at tage princippet om bæredygtig udvikling til sig. Når de stilles over for kravet om at vedtage 27 internationale konventioner, vil de sandsynligvis foretrække at følge deres egne politikker og give afkald på de tilbudte fordele.

⁽⁵⁾ Op. cit.

⁽⁶⁾ EØSU's udtalelse af 25.2.2004 – EUT C 110 af 30.4.2004.

⁽⁷⁾ Idem.

3.9.2 I betragtning af vanskelighederne ved at skabe interessante incitamentter inden for rammerne af en stadig afvikling af todmæssige barrierer kunne man overveje også at kombinere tildelingen af udviklingsstøtte med overholdelsen af disse konventioner.

3.10 EØSU bemærker, at alle de konventioner, som ansøgerlandene skal opfylde, indeholder mekanismer, som de »relevante internationale organisationer« kan anvende til regelmæssigt at evaluere, hvor effektiv gennemførelsen har været. EØSU slår til lyd for, at arbejdsmarkedets parter skal spille en rolle i denne evaluering.

3.11 EØSU påpeger, at betingelserne for en midlertidig tilbagetrækning af præferencer ligner dem fra den nuværende ordning. Taget i betragtning, at de kun har fundet anvendelse i forbindelse med ét land (Myanmar), og at dette land er et ekstremt eksempel på overtrædelse af internationale konventioner, kan der sættes spørgsmålstegn ved, om de kan bruges til fremme af bæredygtig udvikling. En sanktion, som udelukkende anvendes under sådanne sjældne omstændigheder, kan ikke have nogen større afskrækkende virkning. EØSU så gerne en bredere anvendelse af denne mekanisme med henblik på at styrke den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling, som den frygter vil gå af brug.

3.12 EØSU sætter spørgsmålstegn ved, hvorvidt den nye ordning vil få en større præventiv virkning end den nuværende ordning, og ville have foretrukket en mere proaktiv tilgang til dette spørgsmål. Det så især gerne, at der skabes mekanismer til etablering af et tættere samarbejde mellem agenturerne i EU og deres modparter i de begunstigede lande. Man kan få det indtryk, at Kommissionen har vedtaget en politik efter devisen »skynde sig langsomt«.

3.13 EØSU bifalder, at Kommissionen foretog en bred høring såvel i EU som i de begunstigede lande, inden den fremsatte disse forslag.

3.14 EØSU noterer sig, at Kommissionen i forvaltningen af GSP-ordningen fortsat vil blive bistået af et udvalg for generelle præferencer inden for rammerne af proceduren med kontroludvalg.

4. Særlige bemærkninger

4.1 EØSU konstaterer, at kun de lande, som Verdensbanken har klassificeret som højindkomstlande, **og** hvis eksport ikke er tilstrækkelig diversificeret, skal udelukkes fra den generelle ordning. Ifølge EØSU vil der være et begrænset antal lande, der

opfylder disse kriterier. Det har foreslået⁽⁸⁾, at de nye retningslinjer bl.a. udelukker lande med atomvåbenprogrammer og lande, der fungerer som skatteparadis. Det beklager, at mange af disse lande fortsat synes at kunne komme i betragtning til at blive optaget på listen over begunstigede lande.

4.2 Et af kriterierne for et lands optagelse i den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling er, at der er tale om et »sårbart land«. Artikel 9, stk. 2, definerer et sårbart land som et land, der ikke er blevet udelukket fra den generelle ordning i henhold til betingelserne i ovenstående artikel 4, stk. 1, **eller** hvis eksport til Fællesskabet under GSP udgør mindre end 1 % af den samlede import til Fællesskabet under GSP. EØSU mener, at denne artikel bør revideres således, at »eller« erstattes med »og«, da artiklen ellers vil få en u hensigtsmæssig virkning.

4.3 EØSU har påpeget⁽⁸⁾, at tidspunktet for graduering under det nuværende system ligger for langt væk fra tidspunktet for ajourføring. Det er derfor tilfreds med, at gradueringen fremover skal foregå i det år, der efterfølger de tre på hinanden følgende år, hvilket udgør referenceperioden for et givet land og en given sektor.

4.4 EØSU støtter Kommissionens forslag om at fastholde regional kumulation i henhold til forordning (EØF) nr. 2454/93 fortsat skal anvendes, når en vare, der anvendes til videre forarbejdning i et land, som er medlem af en regional gruppe, har oprindelse i et andet land i gruppen, som ikke er omfattet af de ordninger, der gælder for slutproduktet, forudsat at begge lande er omfattet af regional kumulation for denne gruppe. Det henviser til, at disse bestemmelser tidligere har skabt grobund for mange ulovlige indgreb.

4.5 EØSU bekræfter sit standpunkt⁽⁸⁾, at de præferentielle oprindelsesregler bør forenkles, og at kontrolbyrderne for EU-importørerne tilsvarende bør nedbringes, ved at tilpasse dem til de nuværende ikke-præferentielle oprindelsesregler.

4.6 EØSU gentager sin anmodning⁽⁹⁾ om en dialog mellem EU og de mindst udviklede lande for at forbedre gennemførelsesbestemmelserne for den særlige ordning for de mindst udviklede lande i visse særlige tilfælde, navnlig ved at tilpasse overgangsperioden.

4.7 EØSU bifalder forslaget om at fjerne tolden i de tilfælde, hvor præferencebehandling medfører en værditold på 1,0 % eller derunder eller en specifik told på 2 euro eller derunder. Det mener, at dette vil udgøre en betydelig forenkling.

⁽⁸⁾ Idem.

⁽⁹⁾ CESE 1646/2004 – Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om etablering af en bæredygtig landbrugsmodel for Europa ved hjælp af reformen af den fælles landbrugspolitik – reformforslag for sukkersektoren (KOM(2004) 499 endelig).

4.8 EØSU bemærker, at den midlertidige tilbagetrækning af præferencer er begrænset til en periode på tre måneder, som kan fornyes én gang. Kommissionen kan forlænge denne periode i overensstemmelse med artikel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF, hvilket allerede er sket i Myanmars tilfælde. EØSU ville have foretrukket en bestemmelse, ifølge hvilken den midlertidige tilbagetrækning af præferencer, når først den er trådt i kraft, bevares, indtil det pågældende land har fjernet årsagen til tilbagetrækningen, dvs. efterlever de internationale konventioner, som gav anledning til tilbagetrækningen i første omgang.

4.9 De lande og regioner, som ønsker at indgå i den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling, skal indgive en ansøgning herom senest tre måneder efter forordningens ikrafttræden. EØSU mener, at det er for højt et krav og det vil sandsynligvis virke mod hensigten ved at begrænse antallet af ansøgere. Der er sikkert lande, som på et eller andet tidspunkt ikke har kunnet opfylde kriterierne og derfor ikke har set noget formål med at indgive en ansøgning. Efter udløbet af fristen på tre måneder vil sådanne lande ikke have noget incitament til at ratificere og effektivt gennemføre de internationale konventioner, som fremgår af bilag 1 og 2. EØSU foretrækker at holde muligheden for disse landes deltagelse åben på et senere tidspunkt, forudsat at de da opfylder kriterierne.

4.10 EØSU fremhævede⁽¹⁰⁾, at GSP-ordningen udgør et element i EU's handelspolitik, og at den som sådan skal være forenelig med de andre elementer i denne politik. For at kunne opnå en sammenhængende handelspolitik er det vigtigt, at også andre generaldirektorater i Kommissionen inddrages i processen. Der bør navnlig være et tæt, kontinuerligt og effektivt samarbejde mellem generaldirektoraterne for henholdsvis handel og erhvervs politik.

4.11 EØSU finder det ønskeligt, at beskyttelses klausulen — i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser for de i traktatens bilag I omtalte varer — også kan påberåbes af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ, og at det berørte forvaltningsudvalg høres.

4.12 I overensstemmelse med Kommissionens forslag skal den særlige ordning for de mindst udviklede lande indarbejdes i GSP, og de andre arrangementer (også dem for sukker) skal overtages i overensstemmelse med forordning nr. 416/2001. De mindst udviklede landes bekymringer skal ses i lyset af, at

de efter en reform af EU's sukkerordning med et voldsomt prisfald som følge af den påtænkte fuldstændige åbning af EU-markedet for disse lande fra 1. juli 2009, får væsentligt større ulemper end fordele. EØSU henviser i den sammenhæng til sin udtalelse af 15. december 2004⁽¹¹⁾ om den foreslåede reform af markedsordningen for sukker. Heri opfordres Kommissionen til at forhandle importkvoter for sukker med de mindst udviklede lande for perioden efter 2009 med regelmæssig kontrol af sammenhængen mellem reformen af EU's sukkermarkedsordning og de mindst udviklede landes udviklingsmål, således som disse lande selv ønsker det. EØSU slår til lyd for, at den såkaldte swap ordning (trekantshandel) forbydes.

4.13 Som helhed mener EØSU, at for de pågældende produkter skal anvendelsen af artikel 12, stk. 1, klart defineres i de relevante fælles markedsordninger.

5. Konklusioner

5.1 EØSU har slået til lyd for, at den nuværende ordning forenkles og gøres mere gennemsigtig, samt at man griber anledningen til at harmonisere, sammenfatte og strømline alle regler og procedurer i GSP-ordningen. Det foreslåede arrangement anses i denne henseende for at være en konkret forbedring, og EØSU støtter derfor Kommissionens forslag.

5.2 EØSU går ind for, at antallet af begunstigede lande reduceres, men frygter, at reduktionen ikke vil være tilstrækkelig vidtgående.

5.2.1 EØSU mener, at generelle toldpræferenceordning bør forbeholdes de mindst udviklede lande og landene med størst behov, så disse kan få mest mulig gavn af den nye GSP-ordning. Gradueringsstærskelværdien for tekstilvarer og beklædningsgenstande bør derfor sænkes til 10 %.⁽¹²⁾

5.3 EØSU er af den opfattelse, at den nye ansporende ordning for bæredygtig udvikling kun i ringe grad vil ændre modtagerlandenes handle måde sammenlignet med den gamle ordning.

5.4 EØSU er bekymret over, at spørgsmålet om svindel i den nuværende ordning ikke synes at være blevet effektivt behandlet, og mener, at man kunne have gjort mere i denne henseende.

5.5 EØSU er skuffet over, at der ikke er blevet offentliggjort, eller i nogle tilfælde foretaget, nogen dybtgående konsekvensanalyser af disse forslag.

Bruxelles, den 9. februar 2005

Anne-Marie SIGMUND

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁰⁾ Idem.

⁽¹¹⁾ CESE 1646/2004 – Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om etablering af en bæredygtig landbrugsmodel for Europa ved hjælp af reformen af den fælles landbrugs politik – reformforslag for sukkersektoren (KOM(2004) 499 endelig).

⁽¹²⁾ Art. 13 i forslag til Rådets forordning (KOM(2004) 699 endelig).

*BILAG I***FN- og ILO-konventioner om grundlæggende menneske- og arbejdstagerrettigheder**

1. Den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder
2. Den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder
3. Den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination
4. Konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder
5. Konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf
6. Konventionen om barnets rettigheder
7. Konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab
8. Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse (nr. 138)
9. Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (nr. 182)
10. Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde (nr. 105)
11. Konventionen vedrørende tvunget eller pligtmæssigt arbejde (nr. 29)
12. Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi (nr. 100)
13. Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (nr. 111)
14. Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (nr. 87)
15. Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (nr. 98)
16. International konvention om bekæmpelse af og straf for apartheidforbrydelser.

*BILAG II***Konventioner vedrørende miljø og god regeringsførelse**

17. Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget
 18. Basel-konventionen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelse heraf
 19. Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifter
 20. Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter
 21. Konventionen om biologisk mangfoldighed
 22. Cartagena-protokollen om biosikkerhed
 23. Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer
 24. FN's enkeltkonvention angående narkotiske stoffer (1961)
 25. FN's konvention om psykotrope stoffer (1971)
 26. FN's konvention mod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (1988)
 27. FN's konvention mod korruption.
-